

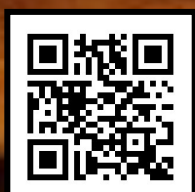

شماره پنجم / سال دوم / ۳۰ مهرماه ۱۳۹۸
۱۶ صفحه / قیمت: ۲۰۰۰ تومان

من نباید به دنیا می آمدم
تجربه نگاری
زیبایی یک تلقین است

به کدام علت طرد شدیم

گره کنگور را باز کنید

مراقب باشید در فضای مجازی

غرق نشوید

در فضای مجازی اگر آدم درست وارد بشود، خوب است. اما اگر بیرون غرق بشود نه خوب نیست.

جای خطرناکی است. خیلی باید آدم مراقب باشد.

رهبر معظم انقلاب

اول آذر ۱۳۹۵

فهرست مطالب

- ۴ ..... سرمقاله_ به کدام علت طرد شدیم /
- ۶ ..... تجربه نگاری / من دانشجوی اچ آی تی هستم /
- ۷ ..... من دانشجوی پرستاری هستم /
- ۸ ..... من دانشجوی اتاق عمل هستم /
- ۹ ..... من دانشجوی مامایی هستم /
- ۱۰ ..... من دانشجوی رادیولوژی هستم /
- ۱۱ ..... گره کنکور را باز کنید /
- ۱۲ ..... زیبایی یک تلقین است /
- ۱۴ ..... من نباید به دنیا می آمدم /

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی اردبیل

جمهوری اسلامی ایران
وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی

نشریه دانشجویی سرو

آزادی بیان، صداقت و خلاقیت

ماهنامه فرهنگی
دانشگاه علوم پزشکی اردبیل

شماره پنجم، سال دوم، مهر ۱۳۹۸، ۱۶

صفحه، قیمت: ۲۰۰۰ تومان

صاحب امتیاز: فاطمه فرجی

مدیر مسئول و سردبیر: فاطمه فرجی

ویراستار: معصومه فرجی - فاطمه فرجی

طراح و صفحه آرا: فاطمه فرجی

همکاران این شماره: معصومه فرجی - فاطمه

فرجی - علیرضا فرج نژاد ایوریق - یلدا شکری -

زهرا عزیزیان - معصومه پورکریم - ساجده

کوهی

راه های ارتباطی:

آیدی تلگرام سردبیر نشریه سرو:

t.me/@fatemehfaraji97

نشانی دفتر نشریه:

اردبیل - ساختمان دانشکده پزشکی - طبقه

دوم - معاونت فرهنگی و دانشجویی دانشگاه

علوم پزشکی اردبیل

SARVE Journal

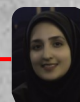

سرمقاله

فاطمه فرجی

سرمدیر نشریه سرو

به کدام علت طرده شدیم؟

نشست کشوری مدیران مسئول و نمایندگان کمیته ناظر دانشگاه های علوم پزشکی روز جمعه ۵ مهرماه ۱۳۹۸ در محل دانشکده تغذیه دانشگاه شهید بهشتی برگزار گردید. از برنامه های این نشست یک روزه که با حضور دکتر الله گانی مدیر کل فرهنگی وزارت بهداشت برگزار شد، یک کارگاه دو ساعته حقوق نشریات و سپس جلسه پرسش و پاسخ یک ساعته بود که در ادامه هم به درازا کشیده شدن جلسه پرسش و پاسخ مدیران مسئول نشریات با نمایندگان کمیته ناظر کشوری و دکتر الله گانی این مسئله را روشن ساخت که یک نشست یک روزه به هیچ عنوان پاسخ گوی جلسات بحث نشریاتی و نیازسنجی های این حوزه نیست. در پایان نشست نیز انتخابات کمیته ناظر کشوری در ساعته عقب تر از موعد مقرر برگزار شد و بدین ترتیب پرونده تنها نشست سراسری نشریات دانشگاه های علوم پزشکی کشور در سال ۹۸ بسته شد.

گمان ما بر این بود که با رشد فناوری ها و رسانه های پیشرفته ای که این روزها تمام اوقات فراغت و غیر فراغت جامعه خصوصا قشر دانشجو را پر کرده است، نشریات دانشجویی کم مخاطب و کم طرفدار شده اند و بی توجهی دانشجویان حتی فرهیخته دانشگاه نصیب آن ها شده است، اما با این مشاهداتی که اخیرا حاصل شد گویا سردمداران فرهنگی دانشگاه های علوم پزشکی هم علاقه چندانی به این حیطه و این قشر دست به قلم و همیشه در حاشیه ندارند. بیشترین صفتی که برای فعالان نشریات به کار برده می شود دغدغه مند بودن است، دانشجویی که دغدغه دارد یعنی مشکلات جامعه را می بیند و درک می کند و اگر برای ارزیابی و ارائه راه حل برای این مشکلات کاغذ و قلم به کار گیرد، پس بهترین عرصه برای کار او نشریات

گاه هدفی برای دیده شدن خود نداشته اند اما به عنوان یک عضو این جامعه ی بزرگ فرهنگی باید بگویم که با این اتفاقات پیش آمده این فرضیه بیش از پیش در اذهان شکل می گیرد که رشد فرهنگی، انتقادگری و انتقادپذیری و نیز گسترش رسانه های دانشجویی در دستور کار معاونت فرهنگی وزارت قرار نداشته یا از ارزش بسیار پایینی برخوردار است و تبعه نیازی هم در این باره احساس نمی شود که پیگیری ضعیف معاونت فرهنگی را در امر نشست ها و رویدادهای بزرگ نشریاتی سبب شده است. حال اگر حقیقتا چنین باشد دیگر نباید مدعی فرهنگ سازی ریشه ای در دانشگاه و پرورش صفات انتقادپذیری در نهاد دانشجویان بود.

است تا بدانند که چرا نشست کشوری مدیران مسئول نشریات دانشگاهی به صورت فشرده طی یک روز و در تهران که از نظر موقعیت جغرافیایی هم می توانست بهانه خوبی برای حضور دکتر لاری باشد از جانب وی مورد غفلت قرار گرفت. حواشی تیتراژ ۱۱ نیز جای بحث و بررسی بیشتر دارد اما همین که بزرگترین رویداد نشریاتی کشور این چنین با کش و قوس های فراوان از جهت تاریخ برگزاری و داوری های ضعیف برگزار گردید، خودش دلیل دیگری بر کم کاری در زمینه نشریات است. درست است که این بی توجهی ها مانعی بر سر راه فعالان دغدغه مند نشریات نیست چون آنان خط مشی اصلاح را همیشه پی گرفته اند و هیچ

دانشجویی هستند، قشری تماما فرهنگی و نقد که تنها هدفشان از کار در نشریات بیان مشکلات و بررسی راه حل هاست، یا بعضا صدای افرادی هستند که شنیده یا نماینده دردهایی که دیده نمی شوند و یا به فراموشی سپرده شده اند، اما با بی توجهی بعضی از معاونین فرهنگی در دانشگاه های خصوصا کم برخوردار کشور حال و روز نشریات دانشجویی آن دانشگاه ها خیلی خوب نیست و شاید به خاموشی مطلق گراییده است. برگردیم به مسئله اصلی یعنی نادیده گرفته شدن غیرمنصفانه نشریات دانشجویی از سوی مسئولین ممتاز فرهنگی وزارت بهداشت که با شواهد و اسناد محکمی قابل دنبال کردن از جانب فعالان نشریات دانشجویی است، چرا که این حق برای آنان محفوظ

تجربه نگاری

من دانشجوی HIT هستم

معصومه پورکریم

دانشجوی HIT

مختلف آموزشی : آموزش کارکنان مرتبط یا جدید در زمینه روند گردش امور در بخش فناوری اطلاعات سلامت،

و در بخش خدماتی : تحلیل سازماندهی اطلاعات و کدگذاری اطلاعات پزشکی بیماران و کدگذاری مالی اطلاعات پزشکی ، تحلیل شاخص های آماری ، مشارکت در طراحی فرم ها و...

در بخش مدیریتی : مدیریت بخش فناوری اطلاعات سلامت،

بخش پژوهشی: انجام پژوهش های کاربردی در حوزه سیستم های اطلاعاتی، مشارکت در طراحی و جمع آوری اطلاعات پژوهشی و... است.

این مطالب به طور خلاصه توضیحاتی را در مورد رشته تحصیلی من بود؛ البته این رشته مشکلات خودش را هم دارد که چون یک رشته نوپاست طبیعی به نظر می آید ولی امید است با گذشت زمان این رشته جایگاه واقعی خود را پیدا کند و پیشرفت های خوبی داشته باشد.

رشته های علوم پزشکی حذف و فناوری اطلاعات سلامت جایگزین آن شده است این رشته برای دانشجویانی مناسب است که تمایل دارند در مراکز بهداشتی و درمانی به فعالیت های فناوری اطلاعات بپردازند. با رشد همه جانبه فناوری های نوین شاهد رشد فناوری اطلاعات در درمان و تحقیقات پزشکی هستیم، و این روزها بیماران می توانند با شماره پرونده پزشکی خود به تمام اطلاعات پزشکی خود دسترسی پیدا کنند و هم چنین با استفاده از سیستم های اطلاعات سلامت در کمترین زمان بهترین خدمات را دریافت کنند.

بازار کار این رشته در مقطع تحصیلی لیسانس نسبتاً خوب است ؛ و چون رشته ای نوپا است اعلام نیاز مندی بخش های بهداشتی و درمانی به نیروهای فناوری اطلاعات سلامت از آمار خوبی برخوردار است .

دانش آموختگان این رشته در بخش های

بارها برام اتفاق افتاده است که از من پرسیدند دانشجوی چه رشته ای هستی ؛ و من هر دفعه بعد از اینکه اسم رشته تحصیلی ام را گفتم؛ مجبور شدم یک بار دیگر رشته ام و تاریخچه اش و همچنین بعد از اتمام دوره دانشجویی ام در کجا مشغول به کار خواهم شد را توضیح بدهم ، البته این اتفاق عجیبی نیست؛ چون رشته تحصیلی من یک رشته بسیار نوپا است که چند سالی می شود که دانشگاه های علوم پزشکی کشور اقدام به جذب دانشجو و تربیت آن ها در این رشته کرده اند؛ فرصتی را که به من داده شده غنیمت می شمارم ؛ در مورد رشته تحصیلی ام و آینده شغلی آن برای آن هایی که هنوز با این رشته آشنا نیستند یا می خواهند دانشجوی این رشته شوند توضیحات مختصری را ارائه کنم؛ این رشته در آمریکا و در مقاطع کاردانی و کارشناسی وجود دارد؛ و در ایران مدتی است که رشته مدارک پزشکی از لیست

تجربه نگاری

من دانشجوی پرستاری هستم

زهرا عزیزبان

دانشجوی پرستاری

پیدا می‌کنی. خدمات پرستاری در منزل هم از کارهایی است که پول خوبی به همراه دارد که می‌شود کنار کار اصلی در بیمارستان داشت و به میزان دریافتی خود افزود.

تقریباً یکسال دیگر من یک پرستار خواهم شد و این را لمس کرده‌ام که پرستاری آن چیزی نبود که من در دبیرستان فکر می‌کردم. پرستاری پرستش کاری خوبی دارد البته اگر پرستار با سواد باشد. درست است که سختی‌هایی دارد. شیفت شب هایش برنامه زندگی‌ات را تغییر می‌دهد، پانسمان و بخیه و ساکشن کردن هایش دل و جرئت می‌خواهد، روحیه ای خستگی ناپذیر و مهارت ارتباطی خوبی لازم دارد و کار انرژی‌بری است اما مگر سایر رشته‌های این‌ها را ندارند؟ در عوض وقتی دردی از بیمار کم می‌کنی و درحقت دعا می‌کند می‌دانی چه حس خوبی به تو دست می‌دهد؟ من پرستاری را مقدس میدانم به قول یکی از اساتید، پرستاران افراد انتخاب شده‌ای هستند.

قبول شوم. به فکر افتادم. باورتان می‌شود؟ نمی‌دانستم تعهد خدمت را انتخاب کنم و سال‌ها در منطقه ای محروم زندگی کنم ولی پزشک باشم یا نه پرستار باشم و زندگی شیک در مناطق مرکزی داشته باشم. با تحقیق از پرستاران متوجه شدم تنها رشته پیراپزشکی که بازار کار خوبی دارد در حال حاضر پرستاری است، دکترها دارد، شرایط مهاجرت به خارج دارد و ارزشش در آن سوی دنیا خیلی خوب است. پرستار آن جا قدرت نسخه نویسی دارد و آن قدرها هم از پزشک و دندانپزشک رویای من دور نیست.

حالا من دانشجوی ترم ۷ پرستاری هستم. از دوران دانشجویی شروع کرده‌ام به کار کردن و این برایم خیلی مهم بود که زودتر به پول برسم. این را هم می‌دانم که پرستاری تقریباً هر سال استخدام دارد و تعداد افرادی که جذب می‌کند حداقل بیشتر از سایر رشته‌های پیراپزشکی است. البته فقط بیمارستان هم نیست. اگر کمی زرتنگ باشی در درمانگاه‌های خصوصی کار

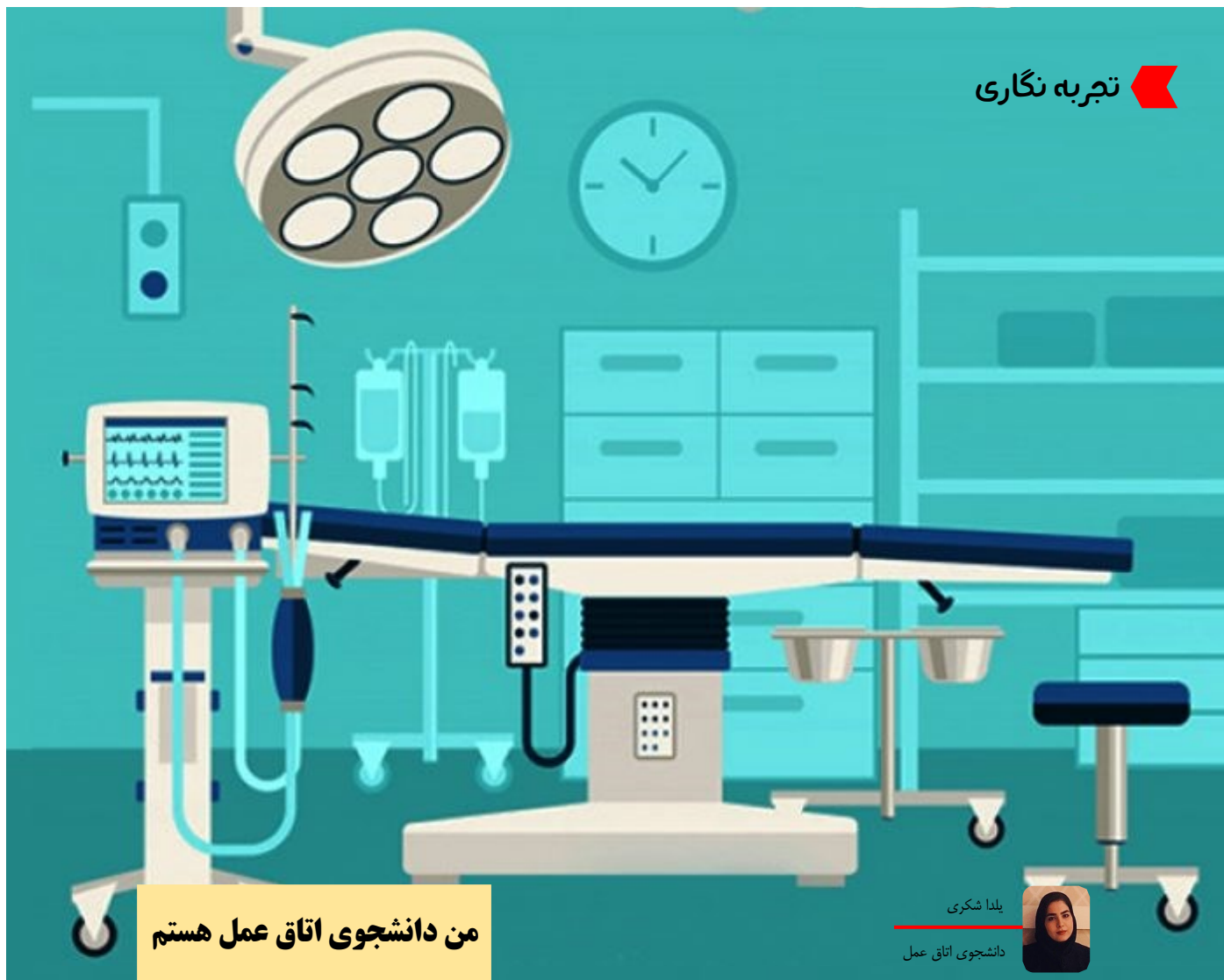
دبیرستانی که بودم در مدرسه تیزهوشان درس می‌خواندم. جو حاکم بر آن را که می‌دانید؟ همه آمده‌اند که پزشک، دندانپزشک و یا داروساز شوند. چند روز به کنکور مانده بود. یکی از دوستانم که مادرش پرستار بود گفت: اگر نتوانم از یکی از این سه رشته قبول شوم، مانند مادرم پرستار خواهم شد. آن موقع با نیشخندی به او نگاه کردم و گفتم پرستار؟ من هرگز نمی‌خواهم ملافه بیمار را تمیز و مرتب کنم! ذهنم از فکرهای آلوده و کوتاه بینانه مسموم بود. آن موقع نمی‌دانستم پرستار این کارها را نمی‌کند. حتی نمی‌دانستم با این حرفم چقدر دوستانم را ناراحت کردم.

روزها گذشت و موقع انتخاب رشته شد. من به بالین علاقه داشتم هرطور که شده می‌خواستم محیط کارم بیمارستان باشد. با توجه به رتبه‌ام می‌توانستم از رشته‌های تعهد خدمت پزشکی و همچنین همه‌ی رشته‌های پیراپزشکی

تجربه نگاری

من دانشجوی اتاق عمل هستم

یلدا شکری

دانشجوی اتاق عمل

زمانی که دانشجو با چشم خود نبیند و سختی کار را لمس نکند، موثر واقع نخواهد بود. این رشته یک رشته ی نوپا است ولی طبق استانداردهای جهانی و براساس یک برنامه آموزشی هدفمند، دانش آموختگان این رشته بعد از اتمام تحصیل نه تنها به عنوان یک کارشناس تخصصی در ارتقا سطح کیفی پروسه های جراحی در کنار متخصصان جراحی در اتاق عمل فعالیت می کنند، بلکه قادر به ارائه خدمات اثربخش در جهت ارتقا سطح سلامت جامعه بشری در کشور و سطح بین المللی می تواند ایفای نقش کنند.

و موثری باشد.

تکنولوژیست ها در کسوت کمک جراح در طول عمل به عنوان یار موثر و دست راست جراح ظاهر می شوند و به دور از هر اغراقی بدون وجود یک کمک کننده حرفه ای و کار بلد هیچ عمل و پروسه ای نمی تواند به نتیجه ای بیانجامد.

همانطور که از اسم این رشته مشهود است عمده امور این رشته کار عملی است، بنابراین بیشتر آموزش ها به صورت عملی خواهد بود و دروس تئوری تا

دانشجویانی که رشته اتاق عمل را انتخاب می کنند معمولاً با رتبه های خوبی وارد دانشگاه می شوند و معمولاً فکر می کنند که در این حرفه کار بخصوصی را انجام نخواهند داد و همانطور که در فیلم ها می بینند کارشان دادن قیچی و پنس و آماده کردن اتاق خواهد بود ولی با ورود به دانشگاه و شروع کارآموزی ها متوجه می شوند که رشته شان بار علمی فراوانی دارد و به جرئت کسی که علم به نسبت خوبی از بدن انسان و تکنیک های جراحی ندارد نمی تواند بعنوان تکنولوژیست فرد موفق

تجربه نگاری

من دانشجوی مامایی هستم

ساجده کوهی

دانشجوی مامایی

مشکلش چاره بیایی. این زمان زمانی است که تو باید تعداد زیادی از کتب را به یاد داشته باشی و ضمن آن هم در بالین تجارب زیادی داشته باشی تا بتوانی مشکل او را مدیریت و حل کنی. البته این را باید بگویم که با وجود تمام سختی ها و دشواری های رشته و حرفه مامایی به هیچ عنوان از انتخابم پشیمان نیستم و به نظرم اگر روزی صدار خدا را شکر کنم که وارد رشته ای به این زیبایی شده ام باز هم کم است.

شبیه آن یکی نیست و در ضمن میحث زنان جز سخت ترین مباحث علمی است و برای تسلط بر آن باید به بسیاری از بخش های دیگر هم تسلط داشته باشی و آن قدر باید مطالعه ات زیاد باشد که بتوانی فقط یک مشاوره ساده دوران بلوغ، دوران باروری، بارداری و شیردهی و یائسگی را به یک خانم ارائه بدهی، حالا وای به حالی که بخوای خانمی را که در این دوران مشکلی پیدا کرده و به بیمارستان یا درمانگاه یا مطبی که در آن کار می کنی مراجعه کرده برای حل

زمانی که رشته ی مامایی را انتخاب کردم تصور من از زایمان و کارهای مرتبط با مامایی مثل معاینه نوزاد و مادر باردار یک تصور نسبتا بچگانه بود، مثلا فکر می کردم در زایمان همه امور بت قاعده ی خودش پیش می رود و پروسه آسانی دارد و تمام زایمان ها مانند هم هستند و یا اینکه گمان می کردم مباحث زنان جزو مباحث آسان هستند اما حالا می بینم که هر زایمان دقیقا مانند یک تخم مرغ شانس است، اصلا معلوم نیست چه اتفاقی قرار است بیفتد و هیچ زایمانی

تجربه نگاری

من دانشجوی رادیولوژی هستم

علیرضا فرج نژاد

دانشجوی رادیولوژی

از ترم ۵ به بعد (یعنی شروع سال سوم)، کار دانشجویی در بیمارستان به دانشجویها داده می‌شود. دانشجویان می‌توانند در بیمارستان کار کنند. از نظر سختی کار، رادیولوژی چون با اشعه ایکس سر و کار دارد باید دقت داشته باشیم، خدای ناکرده، با اشتباه خودمان یا مریض دچار بیماری نشویم و همچنین آنجا که بیشتر مراجعین احساس ناراحتی دارند، باید صبر و حوصله زیادی در برخورد با مریض و همراهان وی داشته باشیم، به خصوص در بخش‌های تروما. به دلیل همین سختی کار و اشعه ایکس، کارمندان بخش رادیولوژی با ۲۵ سال خدمت بازنشست می‌شوند.

کردم. هفته‌های اول دانشگاه فهمیدم که با اشعه ایکس سر و کار داریم و احتمالاً سرطان هم بگیریم! به فکر انصراف افتادم، رفتم از دانشجویان ترم بالایی و کادر رادیولوژی بیمارستان تحقیق کردم، راضی شدم که این رشته را ادامه بدهم. الان بعد از دوسال از رشته‌ام راضی هستم. آینده شغلی رادیولوژی در اردبیل تقریباً ۵۰-۵۰ است. از شهرهای دیگر اطلاع دقیقی ندارم. سال اول دانشگاه، فقط تئوری هست و در کلاس درس برگزار می‌شود، سال دوم و سوم، هر هفته دو روز تا وقت اداری در بیمارستان حاضر می‌شوید، تحت عنوان کارآموزی. سال چهارم فقط بیمارستان می‌روید؛ البته اگر درسی را نیفتاده باشید.

رشته رادیولوژی یا همان تکنولوژی پرتو شناسی از رشته‌های پیراپزشکی محسوب می‌شود. رشته رادیولوژی، تا مقطع کارشناسی در ایران وجود دارد و برای کارشناسی ارشد باید گرایش‌های آن را بخوانید. قبل از کنکور اصلاً به رادیولوژی فکر نمی‌کردم هیچ، حتی زمان انتخاب رشته هم انتخابش نکرده بودم. وقتی می‌خواستم کدها را در سایت سنجش ثبت کنم، ناگهان چشمم به "تکنولوژی پرتو شناسی" افتاد. من هم از همه جا بی‌خبر از اسمش خوشم آمد و انتخابش کردم. خدا خواسته از همین رشته هم قبول شدم. اوایل قبولی احساس خوبی نداشتم؛ ولی چاره‌ای نداشتم. در دانشگاه ثبت نام

گره کنکور را باز کنید

معصومه فرجی

دانشجوی پرستاری

اقتصاد، اجتماع و حتی فرهنگ خواهد داشت. یک نمونه مثال بارز آن خالی ماندن رشته های کاربردی مثل مهندسی و امثال آن و تحلیل رفتن قوای اقتصادی مملکت خواهد بود، رشته های علوم انسانی هم با توزیع کمتری از نخبگان کشوری رو به ضعف خواهد گذاشت و این در حالی ست که جامعه پزشکی ما اشباع از یک سری نخبگان کشوری در یک سو و پزشکان ناشایست و ناکارآمد حاصل از امتیازات و سهمیه های ویژه از سوی دیگر خواهد بود. گذشته از این سخنان هر مشکلی نیاز به یک یا چند دغدغه مند دارد که عمق فاجعه را دریابند، درگیر و دار تحریم های ظالمانه و مشکلات عدیده اقتصادی چشم پوشی از مشکلات داخلی خصوصا زمینه های پراهمیتی مانند تحصیل و اشتغال همچون آتش انداختن به انبار کاه است، اگر دغدغه مندی اولویت بزرگان و دولتمردان ما باشد، بیان این مشکلات راه را برایشان باز می کند تا قدم هایی برای پیشرفت مملکت بردارند و اگر دغدغه مندی نباشد تدبیر و امید هم راه به جایی نمی برد.

آموزشی ماست، اینکه کتاب های درسی ما به قدر کفایت پاسخگویی کنکور نیستند و یک محصل برای کسب یک رتبه متوسط در کنکور ناچار به خرید کتاب های کمک درسی مختلف با هزینه های سنگین می باشد هم بار دیگری است رو هجمه ی مشکلات تلنبار شده، فقط تصور این که یک دانش آموز با وجود شرایط اقتصادی ضعیف کشور و به دنبال آن معضلات اجتماعی مختلف چگونه می خواهد با غول کنکور در یک فضای عاری از عدالت و سرشار از محرومیت روبه رو شود، تمام امید انسان را به یاس مبدل می سازد. دستگاه های اجرایی ما چون سازمان سنجش و وزارت آموزش و پرورش و هم چنین وزارت بهداشت باید پاسخگویی مشکلات پیش آمده باشند، این مشکل به قدری بزرگ و ضرررسان است که نمی توان از آن چشم پوشید. این که دولتی بیاید و دم از تدبیر و امید بزند یعنی باید حداقل نیم نگاهی به این مساله داشته باشد، شاید عوارض آن به این زودی ها خود را نشان ندهد اما در آینده اثرات کاملاً مخربی بر

سهمیه های تاثیرگذار ایشارگران به سواستفاده از این مقوله بپردازند، و البته مساله اعمال نفوذ بعضی سیاستمداران برای تحصیل فرزندانشان در این رشته ها و اتفاقات پشت پرده انتقال دانشجویان دانشگاه های خارجی به دانشگاه های ممتاز داخلی هم از بزرگترین حاشیه های موجود در این بحث هستند. بی عدالتی در کنکوری که بزرگترین چالش پیش روی نسل جوان ما بعد از معضل بیکاری ست بزرگترین متشا این قبیل مشکلات و تقلب های بزرگ است. این که با گذشت سی و اندی سال از جنگ هنوز هم سهمیه های ایشارگری در کنکور وجود دارد و اعمال می شود، یا دادن امتیازات بی حساب و کتاب به فرزندان اعضای هیئت علمی در غالب تغییر رشته از مواردی چون دامپزشکی به پزشکی و تغییر دانشگاه نشان از بی کفایتی قوانین در اجرای این آزمون بزرگ و سرنوشت ساز است. اگر برابری و انصاف کامل در کنکور رعایت می شد تبعاً شاهد این حجم از دورزدن ها و حق خوری های آشکار و پنهان نبودیم، درکنار این مشکلات درگیری دیگری که در باب کنکور وجود دارد نقایص سیستم

پزشکی و دندانپزشکی اینها دومیورد از شغل های لوکس کشوری چون ایران هستند که جدای از درآمد خوبشان دارای احترام اجتماعی بالایی هم هستند. البته این مشاغل در همه جای دنیا جایگاه برتر دارند اما در کشور ما گویی به عنوان ممتازترین مشاغل و اهداف برای محصلین و دانشجویان محسوب می شود چنان که سالانه حدود ۶۰۰ هزار نفر از دانش آموزان و پشت کنکوری های رشته تجربی یا حتی رشته های دیگر را وارد رقابت سخت و طاقت فرسای کنکور تجربی می کند. البته هر پدیده ای که محسنات بزرگی چون ثروت و شان اجتماعی بالا را عاید انسان کند مطمئناً به مرور زمان به سمت راه های بیراهه و تقلب های بزرگ کشیده می شود، مانند همین خبرهایی که روزانه در صفحات مجازی و خبرگزاری های مختلف منتشر می شود، در میان این خبرهای قابل تامل و بعضاً عجیب هستند مواردی که واقعا نیازمند بحث و تحلیل هستند، این که چرا عده ای حتی حاضرند برای تحصیل در رشته های پزشکی تابعیت خود را تغییر دهند یا برای بهره مندی از

زیبایی یک تلقین است!

فاطمه فرجی

سر دبیر نشریه سرو

مساله زیبایی و معیارهای آن است، البته نمی توان این ویژگی را خاص تمام جوامع اروپایی و آمریکایی دانست اما همین که تعداد اندک یا شاید بیشتری از آن ها این چنین نگرشی داشته و سعی در گسترش آن داشته باشد، خود جای تقدیر دارد و مسلما با ریشه دواندن و اپیدمی کردن بیشتر می تواند به سادگی در مقابل باورهای غلط جهانی پیرامون مترایهای بی اعتبار زیبایی بایستد. کمپین های مختلفی که این روزها در فضاهای مجازی مختلف وجود دارد نظیر تشویق به استفاده کمتر از موارد مضر چون اپیلاسیون و استفاده از کفش پاشنه بلند یا رژیم های سخت و پرعوارض لاغری هم تلاش های عده ای روشن فکر را پیرامون رهاسازی زنان و دختران از معضل زیبایی و زیباسازی نشان می دهد. البته پیشرفته بودن کشورها تنها عامل موثر در چگونگی درک مردم از زیبایی نیست و اکنون

غالب افرادی که نگاهی به عکس های شاهزادگان و همسران شاهان قاجاری می اندازند واکنش یکسانی دارند و آن به تمسخر گرفتن معیارهای زیبایی آن روزگار است، دختران و زنانی که به قول مادران قدیمی چند پره گوشت روی استخوانشان هست و موی پشت لب و ابروهای پیوندی شان نشان دهنده عاری بودن آن ها از دغدغه اپیلاسیون و امثال آن است. در کنار این طرز فکر ایرانی نگاه یک صفحه مجازی خارجی به این پدیده بسیار جالب توجه بوده است، این صفحه در کنار قرار دادن عکسی از این شاهزادگان متنی به این مضمون را منتشر کرده بود: زیبایی طبیعی و دست نخورده شاهزادگان ایرانی قاجار قابل ستایش است. کاملا واضح است که نگرش جوامع روشن فکر و متمدن تر به لحاظ ساختارهای فرهنگی، چون اروپا و قاره آمریکا در تشریح این مساله کاملا فرق دارد و این فرق اساسی نشان از برتر بودن سطح تفکر آنان نسبت به

گسترش بسیار یافته و حتی این پیشرفته شدن در زمینه جراحی پلاستیک و بالا رفتن احتمال موفقیت این گونه جراحی ها بر پرطرفدار شدن آن ها بیش از پیش تاثیر گذاشته است و عوارض جبران ناپذیری را در موارد بسیاری به دنبال دارد. اما سوالی که در این زمینه واقعا مطرح است این است که چرا مردم

دیده می شود که در کشورهای آسیای شرقی همچون کره جنوبی با وجود پیشرفت فوق سریع در جنبه های مختلف اما همچنان معضل جراحی های بی شمار زیبایی (معضل از جهت سوگیری شدت یافته مردم به سمت ظاهربینی و قضاوت ها و واکنش های صرفا بر اساس ظاهر) در این کشور

چنین مسائل کیفی را شکل داده و گذر سالیان دراز از عمر جهان هم کاملاً نشانگر دگرگونی تفکر آدمی در تمام زمینه ها از ابتدا تا کنون بوده است. این مقاله روشنگر موضوع درک از زیبایی و چگونگی تحلیل برخوردها در جامعه ما و جوامع دیگر است تا دعوت به تامل در این زمینه داشته باشد، که اگر زیبایی ظاهر تعریفی داشته باشد یقیناً بی اعتبار است و پوچ و هرکس باید آن را در ذهن خود تجزیه و تحلیل کند که آیا زیبایی واقعی در طرز نگاه کردن ما و نحوه قضاوتمان درمورد آن است یا تایید اکثریت افراد و پیش بردن آن توسط عده ای سودجو به جهات دلخواه و سودسازی شرکت های بزرگ آرایشی در جهان. زیبایی و ویژگی های یک چهره زیبا تنها یک تلقین بزرگ از طرف جامعه جهانی است و چنین مساله ای وجود حقیقی ندارد، از خلا های بزرگ فرهنگی ما پیروی کورکورانه از عقاید تحمیل شده ی غربی ست، غربی که اکثریت مردمانش به سادگی در چهره و لباس معروفند درحالی که بزرگترین کارخانه های تولید پوشاک و لوازم آرایشی را دارند و مگر به جز بازسازی ها و تبلیغات پوچ زیبایی های ساختگی می توانند این چنین سودآوری های عظیمی را عاید خود و اقتصاد مملکتشان کنند و در آخر در مجلات معتبر خود سخن از جراحی های زیبایی بینی بسیاری که روزانه در ایران انجام می شود بیاورند و ما و فرهنگ زیبایی شناختی ضعیفمان را به باد تمسخر بگیرند؟!

چه سازمانی این معیارها را تعریف کرده است؟ اگر به مساله ابتدایی یعنی معیارهای زیبایی قاجاری برگردیم آیا این سوال مطرح نمی شود که چرا زیبایی آن ها را قبول نداریم؟ چون معیارهای هر زمانه با هم فرق دارد و چه بسا مردمان صد سال بعد با مشاهده چهره های حال ما همان حسی را داشته باشند که ما در مورد زیبا رویان قاجار داریم! حتی درمورد کشورهای مختلف علی رغم تلاش های برندهای طمع کار آرایشی جهت ترویج مدل های محدود زیبایی در کل جهان این معیارهای زیبایی متفاوتند. آنچه که مسلم است این است که این معیارهای زیبایی هم چون مسایل دیگر با گذشت زمان دستخوش تغییر می شوند و بسته به فرهنگ ها و نژادها هنوز تفاوت های عمده ای باهم دارند، همین امر نشان می دهد که هیچ معیار ثابتی برای زیبایی وجود ندارد و هیچ کس نمی تواند کسی را به خاطر منطبق نبودن با معیارهای زیبایی کنونی یا معیارهای خاص کشوری دیگر سرزنش کند پس فرهنگ ما هم باید تعریف از زیبایی خود را تغییر دهد تا تلقین یک سری عقاید بی ثبات و بی اساس درمورد زیبایی افراد نتواند تغییری در نگرش مثبت جامعه نسبت به مساله زیبایی شناختی به وجود آورد. دراین بین اصل ماجرا این است که در دنیای پر تلاطم این روزها کسی نمی تواند ادعا کند که زیبایی مطلق کدام است و زشتی اگر هست کدام، این فقط تفکر آدمی است که اندازه گیری این

تشکیل یافته است، همه ی این تفاوت های ظاهری را به سمت یک چهره واحد که متشکل از بینی کوچک و عروسی با لب های بزرگ و گونه های برجسته و ابروان پر مو است سوق دهد؟ آیا پاسخ فقط این است که اکنون معیارهای زیبایی در جهان همین ویژگی هاست؟ اصلاً چه کسی یا

کشوری چون کره جنوبی با داشتن چشم های بادامی و ریز باید به سمت بزرگ کردن چشم از راه جراحی های دردناک و پر هزینه و به تبع آن تغییر این گونه ظاهر طبیعی و مختص نژاد خود پیش برود؟ یا کشوری چون ایران که از نژادها و قومیت ها با چهره های متنوع و ویژگی های ظاهری متمایز

معصومه فرجی

دانشجوی پرستاری

معرفی و نقد فیلم "کفرناحوم"

من نباید به دنیا می آمدم

بیان گرفتاری هایش خواهد توانست راهی برای خود باز کند.

یکی از دیالوگ های درخشان فیلم شاید مربوط به بخش آوارگان سوری باشد که دخترک سوری با زین این گونه سخن می گوید:

"میثون: به هر حال از این کشور میرم، از این جا میزنم بیرون."

"زین: کجا میری؟"

"میثون: به سوئد ..... اونجا بچه ها به مرگ طبیعی میمیرن."

فیلم به وضوح این پیام را منتقل می کند که: کودکان بزرگترین قربانی خودخواهی و جنگ و ستیزهای بزرگترها هستند.

قوت آن همان جریان داستان ساده و روان و بدون ابهام آن است.

چه یک درامر معمولی باشید یا یک درامر حرفه ای این فیلم حرف های زیادی برای گفتن دارد و می تواند مخاطب را به خوبی به دنبال خود بکشاند. یکی از اعجازهای فیلم پایان نسبتا خوش آن است که شاید در انتها بسیاری از تماشاگران را غافلگیر کند، چرا که به واسطه دردهایی که نقل می کند که انگار کسی از عهده حل آن ها بر نمی آید باعث می شود که حس ناتوانی شخصیت اصلی فیلم را القا کند در حالی که این قهرمان کوچک با تلاش برای ارتباط گرفتن با جهان پیرامون و

آن غالب جوایز این فیلم مربوط به رضایت مخاطبان و تاثیرگذاری فیلم بر آنان بوده است.

دنیایی که کودکان در آن مجبورند جور زندگی خود و دیگران را بکشند، دنیایی کودکان نیست و تبعاً آرزوها و حرف های کودکان هم در کار نیست، درست مثل تلاش قهرمان نوجوان فیلم برای مهاجرت به دنیایی عاری از خشونت و رهایی از اجارهای دشوار و دردناک زندگی و در نهایت گله او از به دنیا آمدن در چنین خانواده و دنیای بی رحمی.

فیلم به لحاظ فیلمنامه و صحنه سازی ایرادی به خود ندارد و بزرگترین نقطه

کفرناحوم از زاغه ای در حاشیه ی بیروت یک داستان تراژیک را روایت می کند، این فیلم از امتیاز ویژه ای برخوردار است و آن بازی درخشان زین الرافعی، بازیگر ۱۲ ساله آن است که به خوبی یک بازیگر بزرگسال توانسته ابعاد نقش را به نمایش بگذارد. این فیلم لبنانی یک موضوع پرمخاطب در سینمای درام جهان یعنی روایت زندگی سخت کودکان در شرایطی طاقت فرسا و بیان حرف های ناگفته آن ها را پی گرفته و به سبب بازی سازی فوق العاده و ارتباط گیری موثر با مخاطب جوایز بسیاری نظیر جایزه هیئت داوران جشنواره کن را از آن خود کند و بعد از

رهبر معظم انقلاب

امروز جمهوری اسلامی و نظام اسلامی با یک جنگ عظیمی مواجه است، لیکن جنگ نرم که دیدم همین تعبیر «جنگ نرم» توی صحبت‌های شما جوانها هست و الحمدلله به این نکات توجه دارید؛ این خیلی برای ما مایه‌ی خوشحالی است خوب، حالا در جنگ نرم، چه کسانی باید میدان بیايند؟ قدر مسلم نخبگان فکری‌اند. یعنی شما افسران جوان جبهه‌ی مقابله‌ی با جنگ نرمید

۸۸/۰۶/۰۴

سید علی خامنه‌ای

سزوار استوار

فشارهای دشمن و شرائط
سخت این سی سال، ما را
تضعیف نکرده؛ بلکه ما را
نیرومند و مقاوم کرده.
درختی که در میان سنگ میروید
محکمتر و استوارتر است.

سید محمد
رهبر انقلاب
۸۶/۳/۸ و ۸۷/۶/۲۵

از نشریات دانشجویی حمایت کنیم:

کانال تلگرامی نشریات:

@khaneye-nashriyat-arums

صفحه اینستاگرام:

@khaneye-nashriyat